

В УКРАЇНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ВІРНИХ УАПЦ, УКЦ ТА УГС

Київ (ПС УГС). — Консервативний уряд В. Шербицького з допомогою КГБ продовжує демонструвати своє небажання рахуватися з народом і його правами.

Президенти в Києві в неділю, 18-го червня ц.р., розповідають учасникам і очевидцям О. Карелін та член комітету захисту УКЦеркви Степан Хмара. В той день 30 українських католиків зі священиком Михайлом Гаврилієм прийшли до пам'ятника Св. Володимирів, щоб помолитися за узаконення Української Католицької Церкви. Як тільки розпочалась Служба Божої до них підійшов уповноважений у справах релігій Соловей і почав вимагати, щоб усі розійшлися по домівках. «Це вам не Львів і не Москва», — сказав він, — у Києві ми вам не дозволимо молитися. Якщо не розійдетеся добровільно, то дорога вам буде через 15 діб тюрми».

Вірні просили дозволити їм закінчити молитву і о. Гаврилія продовжив Службу Божу. Та в цей час надій

(Закінчення на стор. 4)

Помер М. Маркович, довголітній секретар 142-го Відділу УНС в Елізабеті

Елізабет, Н.Дж. — У неділю, 16-го липня ц.р., помер тут нагло на 68-му році життя Мирослав Маркович, довголітній секретар 142-го Відділу УНСОУ, Братства св. Михайла.

М. Маркович народився 7-го жовтня 1921 року в селі Чорноріччя, повіт Красно, в Західній Україні. До Америки прибув у 1949 році та поселився в Елізабеті, де відразу включився в українське громадське та союзове життя. Уже у 1953 році він був обраний секретарем 142-го Відділу УНСОУ і на цьому відповідальному пості до дня смерті він працював віддано, лбаючи про добро членів та цілого УНСОУ.

Св.п. М. Маркович

Покійний осиротив дружину Євгенію, дочку Євгенію Гадрич з мужем Йосифом, та внука і внучку, як також дашу родину. Памятка буде відправлена в середу, 19-го липня, о годині 7:30 в похоронному заведенні Кроуїкі і МекКрен, 2124 1st Сейнт Джор

дже'с авеню, на межі Елізабету та Ліндену. Похорон відбудеться в четвер, 20-го липня, з похоронного заведення до української католицької церкви св. Володимира в Елізабеті, де буде відправлено заупокійна Служба Божої в год. 9:30 ранку, та на місцевий цвинтар.

ЩОТИЖНЕВА ХРОНІКА ЛЬВІВСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ УГС

У травні Ленінський райком партії міста Львова розповсюдив закритий лист з нападками на неформальні об'єднання, зокрема на Українську Гельсінкську Спілку. Особливе обурення викликав зневажливий наклепницький випадок на члена УГС, редактора журналу «Кафедра» Михайла Осалого. Цей лист зачитується на комсомольських і партійних зборах, в багатьох клубах та культурних закладах. 1-го червня М. Осалого подав письмову відповідь авторам закритого листа, секретарям Ленінського райкому партії міста Львова, в якому на завершення пише: «Понад 10 років ваш райком партії очолював вихованець сумнозвісного Маланчука, Куратов, який наробив чимало лиха творчій інтелігенції і в культурному житті нашого міста. Зараз Куратов зійшов з трону, але куратовщина і маніпуляції ще будуть процвітати у ваших головах».

31-го травня у Новому Роздолі Львівської області відбувся мітинг з приводу відновлення назви проспекту Шевченка, який раніше був перейменований на проспект Жовтневий, а також встановлення зв'язку з цим, пам'ятного знаку. Обурившись, що дружинники зняли синьожовті стрічки, якими були оповиті гірляни

люди криками перешкодили виступити першому секретареві райкому партії Ростиславові Ковалевському, і тільки коли стрічки повернули на місце, йому дозволили говорити. На мітинг з патріотичною промовою виступив член УГС Микола Мостовий. Місцева влада на це zareagувала цілком по-буржуазно. Після мітингу М. Мостового, який працює вчителем, викликали в райком партії, де погрожував покаранням, а на роботі в нього було встановлено обшук і вилучено по цензурній журнал «Кафедра» ч. 3.

У Москві продовжуються акції протесту проти гоїнь на Українську Католицьку Церкву. Віруючі греко-католики їдуть групами до Москви і проводять пікетування під державними установами. Активну участь в організації цих акцій приймає член УГС Степан Хмара.

3-го червня у Києві у Будинку художників мали відбутися установчі збори Товариства Українських Республіканців. Проте влада не дала дозволу на проведення зборів, і в приміщенні нікого не пустили. Тоді люди, які збиралися біля Будинку художників пішли в найближчий скверик і вирішили провести Установчі збори під відкритим небом.

Філадельфійська Округа УНС приготовляється до Союзного Дня

Філадельфія, Па. (с.г.). — Окружний Комітет УНСОУ Філадельфійської Округи вже понад дві декади річично влаштовує Союзний День або інші імпрези, завданням яких є в першу чергу пропагувати добре ім'я Українського Народного Союзу, відзначати союзові ювілеї, вшановувати заслужених союзців, як також давати нагоду союзцям й іншим землякам з різних місцевостей зустрітись та в родинній атмосфері провести час.

Цьогорічний Союзний День відбудеться в неділю, 20-го серпня, на чудовій посілісті Українського Спортивного Осередку «Тризуб» в Горшамі, Па., який присвячується 95-річчю УНСОУ.

Приготуванням Союзного Дня займається спеціальний комітет, що складається з членів Управління інших осіб. Уже відбуло ряд засідань для наміщення загальної програми та обговорення приготування.

Атракцією Союзного Дня буде виступ ансамблю пісні і танку «Казка», хореографом якого є Галина Козак. Склад ансамблю — це молоді професіоналісти з

різних місцевостей, які роками посвячують час для пісні і танку. До атракції належить зарахувати перший раз виступ в Філадельфії молодого талановитого балетиста Романа Рітаски з Сан-Дієго, Каліф. Для танцюючих буде забавна, а до танців гратиме оркестра «Карпати» під керівництвом проф. Романа Бродівича. Рівнож буде відзначений союзовець з Філадельфійської Округи за довголітню працю для розбудови УНСОУ.

До участі для вшанування 95-ліття Батька-Союзу Комітет запрошує в першу чергу всіх членів Екзекутивного УНСОУ з Джерзі Сіті, редакторів союзових видань. А по традиції запрошується голів та членів управ сусідніх округ з Пенсильванії, Нью Джерзі, Нью Йорку, Нової Англії й Меріленду-Вашінгтону.

Гості з України завітали до Дітройту

Дітройт (Р.Л.). — Заходом місцевого Відділу УА-КР, редакції «Українських Вістей» та Культурно-громадського клубу тут у вівторок, 27-го червня ц.р., завітали визначні гості з України: філософ-соціолог та кандидат містечтознавчих наук Неллі Корнієнко, режисер та талановитий перекладач із французької і англійської мов, зокрема творів Шекспіра, представник Т-ва «Меморіал» Лесь Танюк і демограф та поет Павло Мовчан.

Гостей привітали та представили зібраній громадці ред. Михайло Смик, а далішнім ходом зустріч провела мгр Віра Андрушків.

Н. Корнієнко в своєму зверненні до громади подякувала за запрошення та висловила українцям на Заході признання за великий і багатогранний вклад в українську культуру. Ця культура мусить бути для нас усіх одною нероздільною і незалежною від політичних перогород та географічного

розміщення.

Щодо теперішнього процесу гласності і перебудови нам треба пам'ятати про 18 мільйонів партійних бюрократів (разом із родинами 60 міль.) які ставлять перебудову не легким до зламання спротиву. Перебудова започаткована зверху і вона не має потрібних кадрів на низах, щоб цю перебудову перевести в життя. Україна є зразком спротиву, а в дещо кращому положенні є Прибалтика.

Загострюються і виходять на перший план проблеми екології. Наслідком Чорнобильської катастрофи серед дітей зросло на 400% недуги серця. Появляються ненормальні переміни серед флори і фауни, зокрема зріст агресивності серед диких ссирних тварин, тобто, «курси за лисцем жентується».

На думку Н. Корнієнко, в СССР звороту назад не буде. Такого соціалізму, який був до перебудови вже нікому не владється накинати.

Л. Танюк виступив як представник Т-ва «Меморіал». Перебуваючи на чужині, він відчуває брак щоденного зв'язку з розвитком всіх нових і несподіваних подій. Бо хоча нарід великий і аморфний, то в Україні, як і в цілому СССР, творяться і ростуть неформальні організації, як «Зелений світ», «Зелене милосердя», «Меморіал», «Славутин», «Громада», «Спадщина», «Лев», «Українська мова та Український Народний Рух за Перебудову».

Разом із В. Симоненком та А. Горською, Л. Танюк розпочинає перші заходи для відкриття правди про масові могили в Биківні біля Києва. А. Горська вийде сокирою, її оскаржений батько в невисвідомих обставинах згинув під поїздом, а зникнувши та побибтя довелось до смерті В. Симоненка. Тепер проголошено конкурс на проект побудови пам'ятника невинним жертвам.

(Закінчення на стор. 4)

Л. ВОЛЯНСЬКА В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. — В суботу, 22-го липня ц.р., о год. 8-й вечора в «Гранді» відбувся перший концерт Центру Української Культури в Гантері під керівництвом д-ра Ігоря Соневицького на якому виступить сопрано з Едмонтону Лілея Волянська. В програмі твори Белліні, Верді, Барвінського, Лопатинського, Людвигів, Степанового, Соневицького і Пуччіні. При фортепіані проф. Юрій Цибірський.

Ватикан і Польща відновили відносини

Ватикан. — Апостольська столиця і Польща одночасно повідомили про відновлення дипломатичних відносин в повному обсязі. У повідомленні польського пресового агентства ПАП говориться, що відносини між двома сторонами, зірвані у 1945 році після приходу до влади у Польщі комуністів, будуть встановлені на рівні амбасадорів.

Переговори про відновлення дипломатичних відносин провадилися вже давно. В цьому були зацікавлені обидві сторони. Польські керівники мають надію, що нормалізація відносин з Ватиканом підвищить престиж їх країни на міжнародній арені, одночасно поліпшивши у самій Польщі відносини між урядом і населенням, переважно більшість якого становлять католики. Ватикан, зі своєї сторони, прагне відновити відносини з державою, куди перший папський нунцій прибув ще у 1556 році.

Представник польського міністерства закордонних справ Стефан Станішевський заявив: «Відновлення в повному обсязі дипломатичних відносин між Польщею і Ватиканом — факт надзвичайної важливості, бо він завершує тривалий процес пошуку шляхів нормалізації відносин між костелом і державою».

Польське духовенство та кож вітало повідомлення про відновлення відносин.

Зростає злочинність в СССР

Москва. — Великий зріст вуличних злочинств, головних грабіжницьких нападів, лідіє значно загальний зріст злочинства в СССР майже на одну третину і то в першій половині 1989 року.

Ці дані подає до відома міністер внутрішніх справ Вадим Бакатін, в той сам час виявляючи, що й те, що СССР витратить 5.2 млрд. дол. на удержання своєї 700,000-членної міліції, завдяючи, що в майбутньому прийдеся витратити ще більше.

Він говорив і про те, що мабуть СССР включиться в членство ІНТЕРПОЛ-у, міжнародної координаційної організації поліційних дій, бо виглядає, що союзове організоване злочинство має закордонні зв'язки.

Ці свої спостереження В. Бакатін висловив на своїй першій пресовій конференції у день після того, як він був одобрений на цю посаду новим парламентом СССР.

У далішому ході конференції В. Бакатін не подав жодних додаткових пояснень, але кілька днів перед тим на конференції в Москві він сказав, що такий зріст злочинності є питою в кожному суспільстві, яке знаходиться в переходній стадії.

Однак інші чиновники внутрішнього міністерства дещо іншої думки, бо говорили, що браки різних товариств, що підніс зріст злочинності організованої, чи простих вуличних грабіжків.

ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ БУДАПЕШТІВЦІВ і приїжджів з інших міст Мадяристану прийшли в четвер, 13-го липня, до головної квартири Мадярьської робітничої (комуністичної) партії, де була встановлена труна з тілом померлого Яноша Кадара, який 32 роки керував партією і державою. Ця величезна юрба бажалоюч попроситися з Кадаром викликає здивування багатьох західних журналістів, бо нині колишній вождь вважається в Мадяристані символом похмурого минулого тоталітарного режиму, вірним васалом Москви. Багато людей, з якими розмовляв кореспондент газети «Нью Йорк Таймс» Генрі Камм, висловлювалися про Кадара як про рідного батька. «Він заслуговує того, щоб кожний мадляр поклав квіти на його могилу», — сказала про Кадара К. Кошич. Його чоловік, робітник фабрики, додав: «Наше з ним прощання — це не політичний акт».

КУБІНСЬКИЙ ДИКТАТОР Фідель Кастро вирішив проблему боротьби з АІДС на гітлерівський спосіб. Він дав розпорядження про створення ряду концентраційних таборів, куди насильно зганяють не лише хворих, але й носіїв вірусу. За даними американського журналіста Джана Пратера, на південь від Гавани знаходяться понад 240 осіб, приречених на смерть. Хворим категорично заборонений будь-який контакт з зовнішнім світом. Табір охороняється військовими частинами. За даними одного із хворих, ще три роки тому на Кубі була запроваджена обов'язкова перевірка на АІДС. Не виключена можливість, що в табір іноді із-за помилки попадають і цілком здорові люди.

ОДИН ВБИЙЦІЙ І 18 ПОРАНЕНИХ — такий офіційний підсумок «війни» між таджиками і киргизами в районі Ісфару в Таджикистані, містечку на кордоні з Киргизією. Як повідомляє ТАСС, суперечка виникла із-за володіння землею і водою. Після обміну образами пішли в хід кулаки, а потім — вогнегрізна зброя. Пристрасті трохи вухли, коли на місце битви прибули партійні керівники Таджикистану і Киргизії. Ця битва — лише маленький епізод у війні між народами Советського Союзу, етнічними групами, релігійними громадами. На кінець липня генсек М. Горбачов призначив пленум ЦК партії, який буде виключно присвячений національним проблемам.

НЕДАВНО КИТАЙСЬКИЙ УРЯД заборонив продаж або розповсюдження на території всієї країни будь-яких чужинських періодичних видань. Чужинці, власники великих пекінських готелів, дістали письмове повідомлення, в якому сказано, що відтепер у кіосках повинні продаватися лише китайські газети і журнали. Заборона співпала з початком нової ідеологічної кампанії, спрямованої на цей раз проти «буржуазного лібералізму». Виступаючи перед столичним партійним активом, новий генеральний секретар ЦК КПК Дзянганг Джунгін сказав: «Багато молодих людей за останні роки підпали під вплив західної культури й ідеології. Ми ж, навпаки, послабили ідеологічну пильність. В результаті — дурні ідеї набули широкого розповсюдження».

ЯК ПОВІДОМИВ АНГЛІЙСЬКИЙ тижневик «Нью оф Ворлд», прем'єр-міністр Пакистану Баназір Бутто і особи, що супроводжують її в закордонній поїзді, забули в лондонському готелі «Ріті», де вони зупинилися кілька днів тому, секретні документи. Деякі з цих документів стосуються пакистанської нуклеарної зброї. Тижневик подає копії документів і фотографії Бутто, зроблену нібито в той момент, коли репортєр передавав їй у Парижі записку в лондонському готелі секретні папери. Як відомо, Пакистан заперечував і заперечує, що він готовий продукувати нуклеарну зброю.

УКРАЇНСЬКІ ВУГЛЕКОПИ ТАКОЖ РОЗПОЧАЛИ СТРАЙК

Москва. — Як повідомляє агентство ТАСС, в Донецькому басейні українські вуглекопи, солідаризуючись із страйком вуглекопів в Сибірі, розпочали також страйк.

Понад 2,000 вуглекопів, за інформацією агентства ТАСС страйкує у всіх копальнях. Домагання українських вуглекопів є менші, як сибірських, але вони вимагають також менше бюрократії, довші вакації і кращі приміщення для життя.

Помимо реформ у праці в копальнях, які вже були схвалені перед двома роками, досі саме через опозицію бюрократів вони не були введені в життя.

Окрема советська комісія виїхала в Сибір, щоб там зустрітись з представниками

ми страйкуючих вуглекопів, яких нараховують 110,000 в Кузнецькому басейні, що є другим з черги щодо продукції вугілля. Делегати Політбюро провадять Ніколай Слюнков і надіються, що вона дійде до порозуміння із страйкуючими в Сибірі.

Тижень страйку коштує понад мільйон тонн виробленої продукції, а брак нового вугілля із страйкуючих копальень принижив виробіт сталі. Успіх чи неспіх переговорів в Сибірі буде мати безпосередній вплив на новий страйк, що розпочався на Україні.

Представники Політбюра, застерігаються, що не будуть уживати ніякої сили чи поліційних засобів, бо це може довести лише до ще більших заворушень.

СУМ відроджується в Україні

Харків (ПС УГС). — Тут у суботу, 17-го червня ц.р., створилася Ініціативна група відновлення Спілки Української Молоді. Члени Ініціативної Групи Ольга Герасенко, Ігор Живолуб, Андрій Черемський, Геннадій Шешацький і Світлана Шкумат звернулися до Президії Світового Конгресу Вільних Українців і до Центрального комітету комсомолу України з відозвою, в якій сказано, що метою відновлення Спілки Української Молоді є сприяння відновленню національної ідентичності українців і що Ініціативна група відновлення СУМ повністю солідаризується з УГС та НРУ за Перебудову.

По мисті 30-го червня було розіслено листочки, з закликом до молоді прийти 1-го липня до парку ім. Т. Шевченка на зустріч з членами Ініціативної Групи відновлення СУМ. Однак органи влади перешкодили провести цю зустріч. Велика група міліціонерів і людей у цивільному затримала поета Степана Сапелюка та лікаря Андрія Черемського в той час, коли вони клали квіти біля пам'ятника Т. Шевченка. У них відібрали синьожовті прапори й викручуючи руки та тягачи за волосся, відпровадили до камери попереднього ув'язнення, де вони обидва дві доби тримали суху голодівку. 3-го липня їх звільнили до штрафу і випустили. Протестували проти їхнього затримання, тримали голодівку також Валерій Голдобар, Ігор Бодайло, Геннадій Шешацький, Світлана Шкумат і Ольга Герасенко.

В Харкові створено фонд для боротьби проти антидемократичних статей советського законодавства. За рахунок коштів цього фонду для С. Сапелюка було найнято адвоката з незалежної юридичної кооперації «Правозахисник». Фонд виділив також гроші для виплати штрафів.

ПОЕТ З УКРАЇНИ В УІА

НЬО ЙОРК. — Ньюйоркська Група та Український Інститут Америки влаштовують зустріч з поетом з України Павлом Мовчаном. В програмі: погляд на життя, мова — світогляд і читання поезій, а описати життя, дискусія та особисті розмови. Зустріч відбудеться в приміщенні УІА, 21ст 79-та вулиця, у п'ятницю, 21-го липня, в год. 7:30 вечора.

В АМЕРИЦІ

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ ПІСЛЯ того, як людина вперше ступила на Місяць, зацікавлення про можливість його використання зростає. Найбільше зацікавлення виявляє Крайове управління аеронавтики і дослідження простору, бо висуває можливість не тільки повернення, але й заснування сталої бази з полетами астронавтів туди і назад. Одна з пропозицій майбутнього використання Місяця — це збудувати астрономічну обсерваторію, а друга — це дати можливість астронавтам спробувати вижити там, видобуваючи кисень із землі та засновуючи там авангардні застави і колонії.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша вирішив перестати оплачувати утримання бюра нікарагуанських повстанців у Маямі. Речник нікарагуанських повстанців Сільвіо Аргуельйо, заступник президента 55-членної політичної асамблеї контраст, заявив, що їх про рішення американського уряду повідомлено тижень тому і їм мабуть буде ліквідацією цього бюра. Офіційні чиновники у Вашингтоні нагомоніли висунули цілу лістину причин, що привели до такого рішення. Одною з перших є міжусобиця та неосмугані потягнення нікарагуанських повстанців до емігрантів у Маямі. «Ми не будемо підтримувати маямського руху, бо боротьба не ведеться в Маямі, але в Центральній Америці. Нас турбують ці, що знаходяться на полі бою та їхні дорадники, а не працівники в охолоджуваних чинах Маямі».

ЧИНОВНИК УРЯДУ президента Джорджа Буша повідомили, що ЗСА висилася новий транспорт зброї афганським повстанцям з надією, що це їм допоможе у здобутті недавно від них здобутих стратегічних пунктів військами теперішнього уряду Афганістану. Ці ж самі чиновники заявили, що це у відповідь на рішення СССР посилити доставку зброї військовим з'єднанням афганського уряду, а також, щоб уникнути критики, що теперішній Уряд не дав достатньої допомоги повстанцям і тому вони не мають успіхів у перевороті уряду в Кабулі.

ЧИМ РАЗ ДРАСТИЧНІШІ різниці зауважується у здоров'ї між білими і чорними громадянами ЗСА. На з'їзді негритянських лікарів у Орландо, що справу широко обговорювано і в результаті лікарський панель дійшов до заключення, що найбільшими спричинниками цього стану серед негритянського населення ЗСА є в першу чергу сильне почуття меншвартості, котре в свою чергу викликає вороже наставлення до проблем расизму. Велику кількість пістражкових захворювань можна безпосередньо отримати з великим зловживанням довідками і високим тисненням крові, зокрема серед білого негритянського населення, а це приводить до самоциничальних поведінок, поганих звичок харчування та самолікування цих проблем наркотиками і алькоголем.

Відхилення Залізної завіси СССР

Коли під час перебування у Західній Німеччині президент Буш повторив заклик усіх своїх попередників на адресу Москви — скасувати внутрішньо-берлінський мур ганьби, Михайл Горбачов мудро відповів, що „прийде час, коли зникнуть всі завіси між народами“. Будучи тепер свідками великих історичних змін у світі — спостерігаємо також процес заникання штучно людськими створених завіс. Правда, китайський мур здовж цілого північного кордону Китаю довжиною 1,400 миль — став уже тільки туристичною атракцією, але поворот у Китаї до режиму військово-поліційної диктатури створив нову завісу. Проте в минулому тижні мадьярські гості Джорджа Буша передали йому у Будапешті дарунок: майстерно вклеєний в пам'ятковий орнамент кусень кільчастого дроту з цієї Залізної завіси, яка розмешувала комуністичну Мадяричину від демократичної Австрії, завіси, яку в цьому році мадьярський уряд цілком скасував. Може під впливом того нового духу, — може з пропагандивних причин, — може з увагою на економічну кризу советський уряд заповів значне облегшення видачі віз на виїзд з СССР закордон. Дотепер проблема виїзду з Советського Союзу стосувалася в найпершій мірі жидів і трох, в поодиноких випадках, політичних в'язнів, чіпак дисидентів, що їх сама Москва прагнула позбутися.

За новим законом, який має піти під розгляд і на затвердження Верховної Ради в найближчому часі, можна буде виїздити з СССР не тільки тим, які мають найближчу родину за кордоном, але й тим, яких „викличе“ будь-яка установа чи якась підприємство або навіть приватна особа. За твердженням „Нью Йорк Таймсу“ з 13-го липня ц.р., який покликається на найбільш авторитетні інформації від американського консула в Москві Макса Робінсона, консулят ЗСА у Москві сподівається, що це цього року зголоситься там 100,000 осіб з проханням на видачу їм візи до Америки. У минулому році видано тільки 13,000 віз. Це мінімальне число з порівняння з мільйоном апікантів, що їх називали американський консул передбачує у наступному році. Коли дотепер советські громадяни жиди подавалися на виїзд до Ізраїля, роками мусіли ждати на поладження своєї просьби, а відставити дозвіл на виїзд вирішували у перехідному таборі у Відні — їхати не до Ізраїля, а до Америки, то тепер за новим советським законом можна буде всім (у першій мірі напевне жидам) подаватися на виїзд безпосередньо до Америки.

Очевидно, це створює проблему імміграції для країн, що мають приймати емігрантів із СССР, у першу чергу для Америки. Минулися ті часи, коли в Америці не було ніяких обмежень чим, хто бажає сюди прибути, бо поема Емми Лазарус, врита на Статуї Свободи при в'їзді до Гадсону у Нью Йорку запрошувала всіх „бездомних, голодних...“ приїздити. Від 1890 року всі іммігранти мусіли переходити по черзі по лінійці лікаря і додатково політичну перевірку на Стейтен Айленді, де є тепер музей. У 1921 році заведено систему щорічної максимальної „квоти“ нових іммігрантів. У нових імміграційних законах прийнято принцип 1) сполуки долею розділених родин, 2) прибіжжя для осіб, яким грозить переслідування з расових, релігійних або політичних причин. Надзвичайні розпорядки на допущення масових іммігрантів прийшли в таких історичних часах, як кінець Другої світової війни (Ді-Пі закон, з якого скористала масова „нова“ українська імміграція), 3) допущення втікачів із В'єтнаму, Ляосу і Камбоджі після програти В'єтнамської війни і 4) допущення масового напливу кубанців після катастрофи підготовленої Америкою висаду у Свинячій затоці на Кубі за президента Джона Кеннеді.

Американська державна верхівка, Президент і Конгрес, опинюються перед кожною можливою масовою імміграцією під натиском з двох сторін: 1) табору, який боронить принцип свободного права кожної людини у світі вибрати собі місце свого замешкання, де кому забачеться, — від американських робітничих юній, які в напльві чужонаціональних іммігрантів додають зарплату для робітництва, якому може забракнути варстатів заробітку.

Як у практиці виглядає ця нова фаза відхилення Залізної завіси СССР і як на це реагуватиме Америка — покаже найближче майбутнє. Але вже за Хрущова кружляв анекдот, що коли Хрущов пропонував Сталіну відкрити кордони, бо, мовляв, цього вимагає закордон та советська економіка, Сталін відповів: „Ну, добре, але відкривши кордон залишимося тут тільки ми два, бо всі інші втечуть“. „Ні, відповів Хрущов, залишишся тільки ти один, бо я також втечу“. З усіма своїми несподіваними Америка є такий в очах всього зовнішнього світу магічним раєм, до якого всі хочуть дістатися.

Переглядаючи советську пресу, в газеті „Известия“ я нашоувнулася на заголовок „Екологічний телеміст Запоріжжя — Москва“. Поєднання слів „екологія“ і „Запоріжжя“ багато про що говорять. А мене особливо зацікавило, як кажуть, за живе. Бо торік, же живучи в Києві, я, як кореспондент журналу „Україна“, поїхала в Запоріжжя у відрядження. Редакційне завдання не стосувалося безпосередньо екології, але обминувши цю тему в Запоріжжі неможливо.

Ще при під'їзді до міста з вікна поїзду бачиш руду іму на горизонті. Кризь неї, мов часточки, поступають височенні заводські труби, які викидають у небо отруйні гази і пил коксохімії, алюмінію, свинцю, сталевих, титаномігнієвих відходів і ще багато всього того, що губить природу й людину.

Зійшовши з поїзду, починаєш дихати якоюсь поверхнею, трохі починаєш, покашаєш, але згодом дещо прищавляєш. Службовці в готелі попереджають не пити води з крану. Та й сам не наважись — вона рудувата, ще й подається з перебоєм.

Тому не дивно, що серед новин, якими жило місто в ті дні, мене зацікавила зустріч представників обкому компартії і міської ради, а також місцевої преси з неформальним екологічним об'єднанням „Зелений світ“. Я пішла на ту зустріч. І хоч відтоді минуло кілька місяців, і сталося так, що я те-

Галина Галешко

КОМУ РЯТУВАТИ ЗАПОРІЗЬКУ ЗЕМЛЮ?

пер за океаном і не маю можливості надрукуватися в Україні, все ж почуття „боргу перед тими хлопцями із „Зеленого світу“ муляють совість.

Було так. В будинку культури зібрався народ на зустріч. По один бік за довгими лакованими столами „отії“ міста, реальна влада, редактори обласних газет „Індустріальное Запоріжжя“, „Запорізька правда“, молодіжної газети та радіо, по другий бік, як мовиться, народ, маса. По один бік — білі комірки, краватки й імпортні костюми, вишпелені обличчя й лиску, пригладжене волосся, по інший — так багато чого сирого, якогось драгтя, розчовганих дешевих черевиків і очі, очі, очі... В них палає надія і водночас недовіра, майже ворожисть. Боже милостивий, яким же занедбаним і зацькованим виглядає цей робочий люд у співствіненні із „слугами народу“! Можливо, це гнітюче враження посилювалося ще тим, що був робочий день і багато неформальні прийшли прямо з цехів, від доменних печей.

Думалось, які ж в них можуть бути іше проблеми, крім однієї: як поліпшити своє власне становище? Але вони, один за одним виходячи до мікрофону, з таким

болем говорили про проблеми міста і його мешканців, ніби вся відповідальність перед народом за екологічну біду лежить на них. А як вони були обізнані! Оперували надивовиж конкретними даними, яких в пресі не зустрінеш: скільки тонн шкідливих викидів припадає на душу населення, які хвороби це викликає, які рослини зникли, які тварини вимерли. Що сталося з Дніпровською водою, в якій ніхто вже не ризикне скупатися. Вони назвали безкінечні урядові постанови, які приймалися на найвищому рівні й покликали боронити природу, знали, керівники яких підприємств найбільше їх порушують. З гіркою розповіддю, як ігнорують їхні звертання до керівних обласних організацій, а то й просто не пускають на поріг, мовляв, не суньте носа не в своє діло. Як скомпромітували, надрукувавши в газеті їхні звертання до обласної ради народних депутатів, свідомо перекутнувши зміст до безглузлого.

А що ж представники вишестоящих організацій? Вони дуже душевні люди, особливо секретар обкому партії. Він мило посміхався, просив не хвилюватися, не гарякувати, роздавав наліво й направо обіцянки, що „партія намітила констру-

тивні заходи“, запевняв, що категорично розбереться, притягне винних до суворой партійної відповідальності... Одним словом, повний джентльменський набір. Коли один в залі не витримав цієї вульгарщини, і вилупив перед мікрофоном всю ту братію за президійним столом, вживши пару кріпких слів, „білі комірки“ назвали його хуліганом, попросили вивести із залу, а адміністрації за місцем роботи розібрати його поведінку.

Так потихеньку грозова атмосфера в залі була розвіяна давновідомими й добре відпрацьованими методами.

Мій диктофон, яким я намагалася записувати всі виступи, викликав занепокоєння в очах представників влади і зацікавлення у представників „Зеленого світу“. Після закінчення зустрічі і перші й другі запитали мене, що я збираюся робити з магнітофонними записами. Я відповіла, що хочу написати правдивий репортаж. Як і слід було сподіватися, це викликало різну реакцію: місцеві владомощі попросили не згадувати „злісних очорнювачів“, критиканів та запропонували познайомитися з „об'єктивними“ матеріалами, які показують, як багато в області робиться в ділянці екології. „Зелені“ ж побачили можливість вийти на республиканську пресу, заговорили на всю Україну, поступатися

(Закінчення на стор. 3)

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ ДО ТЕМИ „НАШІ ПЕРСПЕКТИВИ“

Наче подув свіжого повітря сприйняв я сесію д-ра Митрона Куропаса, друкований в підвалі, в числах 104-му, 105-му і 106-му ц.м.п.з. „Наші перспективи“. На що тему писав він кілька разів в англомовному „Українському Тиждевіку“, і тому дуже доцільним було подати ці глибокі думки українськомовним читачам. Проблема порушена не нова, але факт висунення на світло денне в так ядерний спосіб мирянином заслуговує на увагу. Вправді, осінь 1987 року о. Вернад Панчук, ЧСВВ (тепершій протодіакон американської провінції) виголосив знаменну доповідь на з'їзді мирян в Римі п.з. „Поглиблення душпастирської праці на низах і життя парадіс“, що була друкована в журналі „Патріярхат“ за грудень 1987 року. Поручаю усім зацікавленим з нею.

Догматична конституція про Церкву в другій Главі „Божий люд“ параграф 10-ий між іншим стверджує: „Христос Господь, Первосвященник вибраний 3-по між людей „вчинив“ цей новий народ — „царством і священством“ Богу й Отцеві своєму“. Божі охрещені посвячуються через відродження й через помазання Святого Духа на духовну обитель і на святе священство, щоб через усі діла християнської людини приносити духовні жертви й зрештеші сили Того, що покликав їх з темряви до предивного світла Свого... Загальне ж священство вірних та священство служельне чи ієрархічне, хоч і різняться суттю,

а не тільки ступенем однак взаємно себе доповнюють, бо одно й друге у властивий спосіб має участь у священстві Христа“.

Як бачимо, яку велику відповідальність кладе на нас сам Господь Бог! Ми мусимо врешті всі зрозуміти, що ми є Церква й що отримані Богом таланти маємо помножувати, віддаючи їх служінню потребуючим ближнім. Щоб однак ми були відповідно приготувані до того завдання-служіння, ліпше його виконували, потрібно єспрачї над собою, побираючи курси різних ділянок апостолування доступні майже в кожній дієцезії Католицької Церкви латинського обряду. Навчатись у латинників, це ще не значить впроваджувати їхнього духа в нашу Церкву. Сьогодні ми не спроможні вишколювати мирян, дивімся реально. Нам потрібно користатися з практики добре організованих їх сіток харитативнопасторальних служінь, придивлятися та впроваджувати в наші парафії ті благодійні діла християнської любові. Треба нам жертвувати мирян, свідомих, що силою св. Таїн Хрищення ми, Божий люд, беремо участь у Христовій священній, пророцькій та царській службі, виконуючи свою частку місії цілого християнського народу в Церкві та у світі. Відчуймо тоді напівно, що ми є Церква, бо виконуване наше служіння є й буде Христа ради.

Юрій Малаховський

Флашінг, Н. Й.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО НАЦІОНАЛЬНУ СИМВОЛІКУ

Нотатка в „Свободі“ з 8-го липня ц.р. п.з. „Уряд Щербинського заборонив на національну символіку“ для мене звучить нерестічно. Скажу, чому. Я щойно повернувся із групою, очолюваною моєю дружиною і мною студентів із СССР. Були в Росії, Литві й Узбекистані. Враження з Литви таке, немов би ми були не в СССР, а в справді самостійній державі. Литовські національні прапори (жовто-зелено-червоні) мали на головних будинках і башті Гедіміна. Тепер литовці домагаються введення свого національного герба — „Погоні“ з своєю версією тризуба (ажке!), яку вони називають „стовпани Гедіміна“. Всі написи двома мовами: литовською, а тоді російською, а критика Москви така, що аж аху лящуть. Наша преса вже подавала, що Латвія прийняла свій прапор (малиново-білий-малиновий), а Естонія свій (чорно-синій-білий). Тільки, переїхавши на територію Білорусії, прапори лішилися такими, як були. Панувала поголовно російська мова, хоч, можливо, білорусько-російський суржик, як навіть білоруська мова, мусіла бути в обігу. Досить добре знаю російську мову,

(Закінчення на стор. 3)

Низький рівень та убогість українського мистецтва, як його бачимо в музеях і галереях українських міст, є для багатьох з нас одним з болючіших аспектів відвідування історичних та культурних пам'яток України.

Цього року першим розчаруванням для мене були відвідини Донецького художнього музею та галерії цього міста. Донецький музей було відкрито 1938 року. Хоча музейна збірка відносно мала, чільне місце в ній займає група відомих в СССР російських мalarів і незлічана кількість, головне з XIX століття, мистців Західної Європи. Щоб доповнити початкову колекцію, музей набував твори головно з фондів українських та російських збірок. Однак виявляється, що колекція зростала завдяки подарункам до музею, включно з працями одного в'єтнамського мистця в 1983 році. Тут зразу виникає питання, чому музей не поцікавився набути праці мистців України і діаспори XX століття, яких все ж не мало було б достати. Зусилля, щоб обов'язково придбати картини В. Сурікова, В. Вазнецова й інших російських мистців, які домінують колекції у яких, мабуть, ніхто поза Союзом не цікавиться, очевидно відірвало пріоритетні російських кураторів. В колекції немає нічого з авангардних мистецьких рухів початку XX століття (ні російських, ні українських мистців), в яких брала участь репрезентативна кількість мистців з

Аркадія Оленська Петришин

УБОГІСТЬ МИСТЕЦЬКИХ ЗБІРОК УКРАЇНИ

України. До речі, з відвідин колекції можна вивести враження, що українські мистці були тільки ті, які малювали базари, на яких продавалися об'єкти народної промисловості, як С. Васильєвський („Ярмарок в Полтаві“), двічі у вишчах — І. Дряченко („На зустріч вчора“) та козаків з вусами і люльками. З новіших експонатів Донецького художнього музею можна вивести враження, що найвищим досягненням українського мистецтва XX століття були слабенькі краєвиди М. Глушенка.

Оглядаючи більше сотні праць сучасних мистців Донецька і околиці (як у Вишчах, як у „Авангарді“), боляче вражає усвідомлення, що велика кількість з них не розуміє процесу абстрагування. Вони позичують форми, які залишаються поверховими, а не органічними, значить не є засобами мистецького вислову.

На жаль, поверхове розуміння процесу абстрагування не є притаманне ізолюваному Донецьку. Такі недомагання можна також зауважити в деяких мистцях з Києва, навіть тих, праці яких знаходяться в Державному музеї українського образотворчого мистецтва УССР. Безумовно, позитивним явищем є те, що сучасні українські мистці включені в музейні виставки, все ж

побажаним було б, щоб вибір їх праць був селективніший, бо пощо включати праці, в яких відчувається брак опанування засобами експресії, які мистці вживають і схематизація яких залишається зайвою декоративною поверхню. Треба підкреслити, що колекція включала деяких сучасних мистців, як О. Демиденко, в працях якого композиційні зіставлення, Я. Соколяна і П. Басанія, які вповні опанували сучасні засоби експресії і зіставили їх в цікавих індивідуальних висловах. Однак все ж таки велика кількість мистців ілюструє ідеї, не трансформуючи форм вислову, результатом чого є надто велика кількість зображень фольклору та української тематики взагалі.

Щодо найранішого іконопису християнства, то в державному музеї, як і в інших музеях і церквах на Україні, відсутня більшість шедеврів з київської Русі. Багато з них, як, наприклад, „Дмитро Солунський“ (раніше XI ст.) з Київського Михайлівського Золотоверхого собору, „Володимирська Богоматір“ (XI ст.) та інші, знаходяться в Московській Третьяковській галерії, а багато в інших містах Росії.

Не можна також потішатися маленькими картинками Володимира Боровиковського XVII ст.) та Дмит-

ра Левицького (XVIII і раніше XIX ст.), коли російські галерії пишуться найкращими працями цих українських мистців. З XIX і раннього XX століття в Державному музеї є декілька картин І. Труша, А. Новаківського, Кричевських та інших. Є навіть одна праця Архипенка, як також картини Д. Бурлака та Олександри Екстер (між ними її кубістична праця з 1912 року). Проте в головному музеї столиці України це бо-лісно мало.

Недоліки, які помітні в музеях і галереях хоча б у двох згаданих містах в Україні ніяк не відчуваються в столиці Росії. Хоч Третьяковська галерея в Москві тепер закрита і тільки твори з XX століття цієї колекції виставляються в Центральному музеї художника, із каталогу знаємо, що в її колекції є 27 картин Д. Левицького і менша кількість картин В. Боровиковського.

Висшезгаданий Центральний дім художника в Москві — це чудовий кількоповерховий новий будинок з простірними залами, сучасними пересувними стінами і професійним освітленням, в якому в той самий час можуть відбуватися кілька групових та одноособових виставок. До речі, в ньому відбуваються виставки не тільки мистців з соціалістичних країн, але й сучасних західних мистців. Такі виставкові зали творять середовище, в якому можуть поглиблювати своє відчуття сучасної динаміки мистецтва кадри

(Закінчення на стор. 3)

Павло Мовчан

МОВА — ЯВИЩЕ КОСМІЧНЕ...

Сісти мене за написання цих нотаток не спонукав, а спровокував виступ абсолютного громадянина Е. Богданова у „Вісничі“ від 21-го лютого ц.р., який, як і належить абсолютному громадянину, думає про наше щастя майбутнє, ставлячи, за його визначенням перед собою „міщанську мету“: зробити людей щасливими. А щасливі люди самі вирішують, яку їм мовою розмовляти. Гадаю, що щасливі люди будуть лише співати, як в кінофільмі „Романс для закоханих“... Та, зрештою, справа не в формах та в способах емоційного вираження людей щасливих. Хотілося б і для себе і для тих, хто поділяє погляди Е. Богданова, з'ясувати, що таке щастя? Очевидно шуканка повнота плюс модерний „приклад“ та ще кілька доплусувань побутів. Йдеться про речі матеріальні... І розв'язання наших не матеріальних проблем, ну, наприклад, моральних, ставиться в залежність від матеріальної сторони нашого буття. Проте і саме щастя ж річ не матеріальна... Вона не має ані запаху, ані кольору, а вже не кажу про його габарити. Та, одначе, громадянин Богданов ставить його в залежність від нашого добробуту. Рівень добробуту на думку Богданова, не залежить від моральних засад. А оскільки мовна проблема на Україні та, і не лише в ній, відноситься до сфери чисто умоглядної, а умоглядність є поняття моральності (воно теж без фізичних параметрів), то це завдання не першочергове. Як ставиться питання абсолютним громадянину (чому абсолютним? — пояснення мої будуть далі)? „Якщо українська мова надасть людям квартири, продукти харчування, телевізори, холодильники й меблі, я — за! Себто в цьому варіанті людина за українську мову. Бачите, як все просто. Дайте мені те і оте, а тоді я вже й візьму те, що нібито й не велим суттєво до того, що потрібно. Складники щастя, як бачимо, дуже прості, якщо не примітивні. Але чи може людина бути щасливою, маючи все це? А якщо в людині відібрано найважливіше для неї: її достоїнство? Мова ж і є

осереддя людського достоїнства. Чому б не поставити питання перед Богдановим ось так: а чи були б ви щасливі, коли б ви мали все те, чого так хочеться, себто досягли „міщанської мети“, та у вас би була віднята ваша російська мова? І вам би запропонували перейти, ну, наприклад, на китайську?

Цей варіант не до впадоби апологетам „матеріально-го щастя“. Тут доречно згадати великого російського письменника Ф. М. Достоевського з його варіантами альтернативного щастя: курятника чи кришталевого палацу? Курятника з волею? Чи палацу з мураліною угодністю?

Найгірше, коли в курятнику та без волі... Та перш ніж перейти до розмови про курятника без волі, в якому нас примушували тривалий час жити, хотів би нагадати, що мова — це перш за все психологія. Це, так би мовити, психогенний фактор. Людина, яка втратила свою мову — неповноцінна, вона другорядна в порівнянні з носієм рідної мови. В неї зовсім відмінніша рефлексія, і користуються вона за визначенням І. Франка „верхньою“ свідомістю. Себто її підсвідомість внаслідок асиміляції загальмована, притлумлена. І це відомо і з робіт В. Гумбольдта і з робіт великого українського мовознавця О. Потебні. Мова має стосунок до генетики. Найбезпосередніший. Мовні мутанти постають шлісними в психологічному плані, бо вони користуються не глибокими знаннями мови, а відзеркаленнями. Через те сумнів Богданова щодо того, чи поліпшиться художній рівень, скажімо, кінофільмів, якщо студія ім. О. П. Довженка перейде на українську мову, просто сміховинний.

„Ви гадаєте, — пише Богданов, — перехід на українську мову зробить представників творчої інтелігенції талановитішими?“

Так! Зробить! І тут двох думок не може бути. Бо мова це явище космічне. Так, саме космічне. Бо слово — це струмопровід космічної енергії... Можна було б обмежити цим постулатом. Або ж заперечити його, стверджуючи, що слово взаємозамінюване. Проте стверджувати протилежне — означає б грішити проти історії.

Що таке Слово? — запитуєш себе. І чіткої відповіді

дати не можеш. Це все, і одночасно ніщо... Звук... Ефемерність, привид... Але ж і реальність. Слово зробило людину Людиною. Не знявдя праці, — тут я переконаний антидарвініст, — а саме Слово... Коли воно виникло, але першесловом. Гай-гай... За часів Адама? Можливо... Але акт поймаєнання світу був актом космічним, світотворчим, і він рівнозначний був акту світобудування. І це стало особливо зрозумілим у наш світоперебудовний час, коли людина стала „геологічною силою“ (В. Вернадський), коли біосфера перейшла в новий еволюційний стан — ноосферу. І все це стало можливим завдяки Слову, через Слово, адже думка втілюється перш за все в Слово.

Всі ми знаємо євангелічну сентенцію, що Слово суть Бог... Так, дійсно, Слово обожнювалося, бо Слово тотоже світові, воно світостворює. Тому від античних часів до середини XVIII століття панувала теорія божественного походження мови. Єфрем Сірій в III столітті писав, що Адам за одну годину придумав тисячу імен, які склали людський першословник.

При всій чіткості кордонних ліній, які мережать адміністративно-територіальні карти, ми не можемо розмежувати цими лініями саме життя. Збіг може перейти до річка, земля, але не по людях. Завжди відбувалося природне перетинання одного народу в інший, одного стосу в другий... Прикордонні зони — це зони постійної дифузії, що відбувалося і відбувається поодинокі не зважаючи на всі етнічні і релігійні відмінності народів. Але в осередді кожен народ був самим собою. Попри асимілятивні процеси. Віддаючи якусь частку іншим етнічним угрупованням, неодмінно щось приймалося в своє лоні. Без компенсації внутрішньо-асимілятивної будь-який національний організм швидко б самовиснажувався. Це природно й історично зумовлено. Але підкреслюємо, що осереддя завжди було генетично чистим, несакаламученим. Тільки великі історичні катаклізми спринялися до загальних мутантних процесів, які через певний історичний відтінок часу знову уляглися в свої береги, аби, так би мовити, самоочиститися. Це звичайна самозахисна рефлексія кожного етнічного угруповання.

Продовження буде.

На „Тризубці“ відбувся День юнацтва СУМ

У Горшамі, Па., на гарній посілости УСО „Тризуб“ в неділю, 4-го червня ц.р., відбулося свято молоді СУМ, яке вже по повній традиції називається „День юнацтва СУМ“. Цю весняну юнацьку імпрезу вже від довгих років влаштує кожного року Осередок СУМ ім. УПА у Філадельфії на закінчення сезону вишківної праці та передвиїздом юнацтва на СУМівські табори.

Це гарно влаштоване свято молоді СУМ поспричинило польова. Служба Божа в наміренні української молоді, яку відправив на площі „Тризуба“ о. митрат Зенон Злочовський. Під час Служби Божої о. митрат виголосив змістовну і для молоді зрозумілу проповідь, в якій навів багато доказів, як молоді люди, а доростаюча молодь зокрема, вмінуть виконувати покладені на них обов'язки і їхніми батьками, школою, церквою і молодечими організаціями. Отець митрат зокрема звертав увагу на вивчення нашої рідної мови, історії, культури та всіх українознавчих дисциплін.

Після Служби Божої на спортовому майдані відбулося офіційне відкриття свята піднесення прапорів, звітанням та відчитанням святоного наказу. Цього року День юнацтва СУМ проходив під лозунгом „Чужого научайтесь, свого не цурайтесь“ з нагоди 175-річчя з дня народження Тараса Шевченка.

Після відчитання святоного наказу сеньор СУМ-у Микола Бачара представив юнацтво, чисельно зібраним батькам і гостям та попросив до короткого слова-привіту колишнього політичного в'язня московських концтаборів і борця за права українського народу Петра Рубана.

В короткому слові-привіті для юнацтва СУМ шановний гість висловив свою радість і подяку Осередку СУМ за запрошення. „Я дуже гордий і радію, що

маю можливість бути серед вас, дітей, які виростають далеко від рідної України, але вже змалку ви плекаєте в своїх юних серцях любов до батьківщини ваших батьків, та що сьогоднішнє ваше гарне юнацьке свято ви проводите під кличем до слів нашого пророка Тараса Шевченка. Україна буде вільною, якщо працюватимемо для її визволення всі разом“, — казав Петро Рубан. Шановного гостя всі присутні привітали ясними оплесками.

В далішній програмі свята дружини СУМ Дарка Наконечна відчитала нарис про Тараса Шевченка у 175-річчя з дня його народження, а опісля роздано молодшому і старшому юнацтву іспитові відзначення 1-го, 2-го і 3-го ступенів.

По обідній перерві о. годині 3-й по полудні відбулися різного роду спортові змагання під проводом спортового референта Осередку СУМ Левка Грамляка, а після спортових змагань відбулася мистецька програма, яку виповнила танцювальна школа при осередку СУМ ім. УПА у Філадельфії, під керівництвом Галі Козак-Левинської. Всіх виконавців мистецької частини присутні гості винагороджували ясними оплесками. Коло години 7-ої вечора роздано нагороди і зняттям прапорів та молитвою Боже Великий закінчено День юнацтва СУМ.

Святом справно проводила команда в складі: Марія Івасків — комендант, Павліна Кулинич — писар і Мирон Солтис, мол., — бунчужний.

На закінчення треба скласти щире подяку паням з Матірнього кружка при Осередку СУМ за підготову і провадження смачної кухні, як рівног висловлюємо нашу щире подяку українській громаді за численну участь в нашому весняному юнацькому святі.

М.Б.

В зв'язку з гостинним перебуванням делегата на Х Сесію УНРади д-ра М. Рубинця, що репрезентував Бразилію, і який є обраний на заступника голови УНРади на Південну Америку, тут в неділю, 9-го липня ц.р., в парафіяльній залі УАПЦеркви св. Покрови, на залик п. о. настоятеля митрофорного протоієрея Ф. Коваленка відбулися інформативно-установчі збори ініціативної групи Прихильників УНРади.

Гість широко і об'єктивно інформував про перебіг Х Сесії УНРади, що відбулася в днях 16-19-го червня ц.р. в Бавнд Бруку, Н. Дж., в Домі Української Культури, довше зупинившись над консолідацією політичних угруповань та велику з цього користь, як для самого Центру УНРади, так і для загалу українців, що живуть у вільному світі.

Цими ініціативними зборами керував Петро Косенко, секретарював о. Ф. Коваленко.

Цікаві й корисні вив'язалися дискусії, поспілилися питання, що на них відповідав з повним упевненям д-р Рубинець, як також і без

полеміки обійшлися ці інформативні збори.

Після коротких, але ділових дебат, питань і відпові-

З'їзд мешканців табору Авгсбург - Ляйпгайм

16-17-го вересня 1989 р.
на Оселі СУМА — Еппенвіл, Н. Й.

Субота:
Год. 9-12 — реєстрація
Год. 12:30-1:30 — обід
Год. 2:00 — Відкриття З'їзду і поклонання Почесної та Ділової президії
Звіт Ділового комітету
Дискусія над звітом
Удільнення абсолютній Панель — доповіді на теми життя табору
Справа Збірника про табір
Дискусія
Вибір Ділового Комітету
Різне
Год. 7:00 — Спільна вечеря, привіти, спогади, мистецька програма

Неділя:
Сніданок
Служба Божа
Продовження нарад
Під час З'їзду заплановано влаштувати виставку творчих осягів колишніх таборів Авгсбург — Ляйпгайм. Для цього просимо зголосити досягнення в мистецтві, прикладному мистецтві, літературі, науці, техніці — на письмі, на адресу: Mrs. Oksana Radosh c/o Ukrainian Academy 206 W. 100 Street, New York, N.Y. 10025
Мірослава Шмідель, голова Комітету
Олександра Савин-Юзєніч, писар
Просимо голоситися на Оселі СУМА: число телефону: (914) 647-7230

Під час З'їзду заплановано влаштувати виставку творчих осягів колишніх таборів Авгсбург — Ляйпгайм. Для цього просимо зголосити досягнення в мистецтві, прикладному мистецтві, літературі, науці, техніці — на письмі, на адресу: Mrs. Oksana Radosh c/o Ukrainian Academy 206 W. 100 Street, New York, N.Y. 10025

Мірослава Шмідель, голова Комітету
Олександра Савин-Юзєніч, писар
Просимо голоситися на Оселі СУМА: число телефону: (914) 647-7230

Під час З'їзду заплановано влаштувати виставку творчих осягів колишніх таборів Авгсбург — Ляйпгайм. Для цього просимо зголосити досягнення в мистецтві, прикладному мистецтві, літературі, науці, техніці — на письмі, на адресу: Mrs. Oksana Radosh c/o Ukrainian Academy 206 W. 100 Street, New York, N.Y. 10025

Мірослава Шмідель, голова Комітету
Олександра Савин-Юзєніч, писар
Просимо голоситися на Оселі СУМА: число телефону: (914) 647-7230

Під час З'їзду заплановано влаштувати виставку творчих осягів колишніх таборів Авгсбург — Ляйпгайм. Для цього просимо зголосити досягнення в мистецтві, прикладному мистецтві, літературі, науці, техніці — на письмі, на адресу: Mrs. Oksana Radosh c/o Ukrainian Academy 206 W. 100 Street, New York, N.Y. 10025

Мірослава Шмідель, голова Комітету
Олександра Савин-Юзєніч, писар
Просимо голоситися на Оселі СУМА: число телефону: (914) 647-7230

Під час З'їзду заплановано влаштувати виставку творчих осягів колишніх таборів Авгсбург — Ляйпгайм. Для цього просимо зголосити досягнення в мистецтві, прикладному мистецтві, літературі, науці, техніці — на письмі, на адресу: Mrs. Oksana Radosh c/o Ukrainian Academy 206 W. 100 Street, New York, N.Y. 10025

Мірослава Шмідель, голова Комітету
Олександра Савин-Юзєніч, писар
Просимо голоситися на Оселі СУМА: число телефону: (914) 647-7230

ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНКИ

Ліда Чорна виступає після одержання нагороди.

Марія Томоруг

Після церемонії відзначення (зліва): голова комітету нагород Жеколін Гейті, Стефанія Чорна, Ліда Чорна, Марія Томоруг (СУА), д-р Марта Богачевська-Хом'як, Микола Чорний на Леся Гой.

Поновлення праці

Під час нарад (сидять зліва): Теодор Баб'юк, д-р Михайло Рубинець, Митрофорний Протоієрей Федір Коваленко; (стоять зліва): Павло Прокопенко, Петро Косенко, Микола Скрипка, Михайло Луків, Павло Хорошилов, Федір Федоренко.

дей, присутні на цих зборах обрали ініціативний Комітет в складі: п.п. П. Косенко, Т. Баб'юк, Ф. Федоренко, П. Прокопенко, В. Іванів і пані Н. Дмитрів-Боднар, щоб цей Комітет в найкоротшому часі звернувся до ширшого кола української громади м. Рочестер і його околиць та знову відновив працю Прихильників ДЦ УНРади на цьому терені.

Подякою для всіх тут присутніх, високий гість д-р М. Рубинець побажав добрих успіхів в організації і продовженні цієї корисної праці.

о. Ф.К. Лютенський

Про національну...

(Закінчення зі стор. 2)

го орла має сучасна Албанія. У вільному національних прапорців і гербів — скільки завгодно в крамничках. Ціна прапорця — 2.50 крб. Наші студенти покупали їх як сувеніри.

Беручи те все побачене мною, можу засумніватися чи уряд УССР зможе дозволити собі на люксус стати опудалом, коли всі республіки приймають нові знамення. Іншим питанням є як ми можемо бути новий український прапор і герб. Судячи з розмови із одним земляком на Арбаті в Москві, він обстоював триколірну форму нашого пра-

Омелян Бей

Шіппенбург, Па.

Кому...

(Закінчення зі стор. 2)

до ЦК. Так просили: напишіть, гинь ж слава запорізька земля!

Я запевнилась, що напишу. Не написала. Не тому, що побоялась (ми тепер не боїмося писати правду). І не тому, що журнал „Україна“ міг би не надрукувати. Навпаки, редактор запропонував написати гостру статтю, яка б виходила за рамки запорізької проблеми, і могла б одночасно показати, хто вони такі, ці неформали, яким часто не довіряють. Зробити спробу піднести авторитет подібних неформальних об'єднань як однієї з нових форм демократії, як голосу народу.

Не написала через цілком безглузду причину: ненароком пошукала магнітофонну стрічку, а без конкретних фактів не варто було замахуватися на серйозну тему. Задзвонила до одного з активістів запорізького „Зеленого світу“, обіцяла приїхати, щоб поновити фактаж. Та обставини склалися інакше...

І ось в „Ізвестіях“ читаю, що достуклися таки до високої трибуни — до загальносоюзного телебачення, тобто заговорили на всю країну. Із газетної кореспонденції видно, що телепередача, яка мала відбутися 22-го квітня, глибока і представницька. Ось що пише газета: „В передачі ми покажемо відеоматеріали звинувачення, підготовлені Запорізькою студією телебачення. Вони дадуть уявлення про ступінь забруднення регіону і ту небезпечу, яку вона являє для всіх нас. Природно, що ситуація, яка склалася, викликає серйозне занепокоєння у жителів Запоріжжя. Тут створено неформальне об'єднання „Зелений світ“, а заступником голови міськвиконкому обраний професійний еколог.

Жителі міста візьмуть найактивнішу участь в ході нашої передачі. Телеміст дасть можливість вести діалог між відповідальними працівниками Москви і Запоріжжя та мешканцями міста, які зберуться на острові Хортиця — легендарному місті стоянки Запорізької Січі. Засоби масової інформації міста — газети і телебачення — вже оголошили конкурс на найбільш цікаві і злободенні питання. Вони будуть задані перед камерами, встановленими на Хортиці.

„Ситуація, при якій місто стало на грань екологічної катастрофи, вимагає негайного вирішення. Про можливі шляхи і строки стабілізації екологічної обстановки в Запоріжжі розкажуть міністри чорної і кольорової металургії С. Колпаков і В. Дурасов, а також голова Держатоменергонагляду В. Малишев“.

Тут уся та тих відчайдушних хлопців із „Зеленого світу“ з палаючими очима і погано зодягнених — достукалися таки до найвищої, союзної трибуни. І разом з тим в котрій раз допікає образ: чому Україна не може навести ладу в своєму домі сама? Чому треба клянцятися московським „ляльям“, які навіть не встали із своїх крісел, не спробували приїхати в Запоріжжя, будуть вершити долю цієї землі?

УКРАЇНЬСЬКА
СВІТЛИЧКА
ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ
ДИТИНУ!

Омелян Бей

Шіппенбург, Па.

Убогість...

(Закінчення зі стор. 2)

молодий російських мистців, які, не так як на Україні, можуть легко бути об'єктом зневаги з боку західного мистецтва. Такі контакти мистців України з мистецтвом світу можуть, мабуть, стати хіба в майбутньому.

З вищезгаданого можна встановити, поперше, що найцінніші іконописи Київської Русі, як також більшість праць найважливіших українських мистців XVIII, XIX, як також і раннього XX століття знаходяться в Росії. Подруге, що сучасні українські мистці не мають безпосереднього контакту з мистецтвом напрямками Заходу, бо на Україні такі виставки взагалі не відбуваються.

Знаючи багатство деяких колекцій українського мистецтва, які також включають праці перед XX століттям, в Америці і Канаді

О. ІВАН БАЛИК, ЧСВВ

доктор богослов'я Варшавського університету, душпастир собору Господнього Переображення в місті Ярославі в Польщі,
помер 27-го червня 1989 р. в Рязані після відправ в Ярославль 3-го липня, похований на цвинтарі в Варшаві.

Отець І. Балік народився 23-го вересня 1913 р. у Гадині-цях, Тернопільської області, і вступив до Чину 22. 8. 1989 р. та був висвячений на ієромонаха 14. 4. 1940 р. єпископом Павлом Гойдичем в Оломуці на Чехії. Душпастирював у Перемішлі, Улашківцях і Бучачі, а після війни, в найтяжчих умовах ув'язнення і переслідувань, відважно і з великою посвятною трудністю для поневіряного стада у Варшаві, Перемішлі і від 1970 р. в Ярославлі над Сяном, де по відданій зруйнованого собору, почав його відбудову — з допомогою земляків й українців у діспорі.

Регіональне об'єднання „ЯРОСПЛВЩИНА ТА ОКРАЇНИ ЗАСЯННЯ“

UKRAINIAN JAROSLAW SOCIETY
2206 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622-4828

Ділимося сумною вісткою з Родиною та Знайомими, що 2-го липня 1989 р. відійшов у Вічність у Binghamton General Hospital наш СТРИЙКО

бл. п.

ТАДЕЙ ВАЦИК

народжений 7-го липня 1895 р. у Тернополі, учасник Визвольних Змагань у рядах Легіону Українських Січових Стрілців, колишній головини книговод в Управі м. Тернополі.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 4-го липня о год. 7-й веч. у Sedlock Funeral Home, 161 Clinton Street, Binghamton, New York.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 5-го липня 1989 р. в год. 9-й з запланованого заведення до Sacred Heart Ukrainian Catholic Church, Johnson City, New York, де була відправлена ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА та ПОХОРОН відбувся на Sacred Heart Cemetery.

Ми дякуємо пароху о. Б. Кін за відданий Покійного у Willow Point Nursing Home, Vestal, New York, Binghamton General Hospital та за переведення всіх похоронних відправ, дякуємо людям доброї волі за відданий Покійному останньої прилути, дякуємо Паням, які несли доминок, дякуємо за пожертву на відправлення Заупокійних Служб Божих, що їх зложили: Дмитро й Анна Юнко, Стефанія Вацки, Віра й Богдан Томків, Богдан і Мотря Томків, мол., які то по-жертву внаслідок відправлення Заупокійних Служб Божих у Куритні, Бразилії; дякуємо за пожертву на Будівельний Фонд, які зложили: Peter Dofton, Родина Василів, Дмитро Кеман, Родина Корчинських, Родина Чарнецьких, Анна Шмирко, Mr. Mrs. John T. Sedlock та дякуємо Mr. John T. Sedlock, Sedlock Funeral Home за уважливе та дбайливе переведення похорону.

Замість квітів ми складаємо \$100.00 у пам'ять Марії і Тадея Вацків на Земельний Фонд для наших неможливих селян в Бразилії.

Братаниця ВІРА ТОМКІВ з чоловіком БОГДАНОМ і Родиною Родина в Україні і Польщі

Ділюся сумною вісткою з Родиною, Пристелями, Однодумцями, Прихильниками та Громадянами, що 5-го червня 1989 р. відійшов у Вічність

св. п. д-р

БОГДАН ФЕДЕНКО

визначний діяч українського соціал-демократичного руху, історик, журналіст, письменник.

СЛУЖБА БОЖА та ПОХОРОН відбулися 15-го червня 1989 р. в Парижі в присутності численних пристелів Покійного.

В глибокому смутку горем прибіта

дружина НІНА ФЕДЕНКО

Писати пролу на адресу:
Madame Nina Fedenko
Boite Postale 190-16, 75764 Paris Cedex 16/France

ШКОЛА СВ. МИКОЛАЯ в ПАССЕЙКУ
212 President Street, Passaic, N.J. 07055
пошук

ВЧИТЕЛЬКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ
— НЕ БУДЕ І УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Добра нагода для мешканців стейту, котрих відвідують члени родини з України.

Найбільше комерційний товар на Україні це магнетони на системі: PAL — SECAM, SHARP, PHILIPS, PANASONIC, GRUNDIG, SONY, TOSHIBA, HITACHI, AKAI, JVC у нас на складі, а також двохконтинентальні магнетони тих самих марок.

Маємо кіно-камери на всі системи. Безпечною посвідкою, яка збільшить від життя. Адреса:

OHIO EXPORT CORP.
6089 State Road, Cleveland, Ohio 44134. Tel.: (216) 884-1738

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,
директор ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК

1-ий і 2-ий з циклу п'ятих томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.
G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфавітична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, компетентне зведення і доповнення видання Енциклопедії Українознавства, повні ілюстровані кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами, першорядний показник життя і культури українців в Україні і диспори.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи.

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Нью Джерсі обов'язує додати до цни 6% стейтового податку

Вже появилася книга

A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE

„Тисяча років ХРИСТИАНСТВА НА УКРАЇНІ“
(англійською мовою)

Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат, багато фотографій і ілюстрацій (такі ж, як у «Віснику»), тверда обкладинка, люксовий папір. Видання Сполученого і Красного Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у США, 1988. Балтимор, стор. 312, ціна 50.00 дол.

Набувати у книгарні Свободи

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Нью Джерсі обов'язує додати до цни 6% стейтового податку

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA

УПРАВА СОЮЗІВКИ
запрошує на

ВИСТАВКИ ТВОРІВ
НАСТУПНИХ МИСТЦІВ:

22-го та 23-го липня — ВИСТАВКА КАРТИН ВІНСЕНТА ОВСАКА

29-го і 30-го липня — ВИСТАВКА ГЕРБІВ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ, які дослідила і виконала МИРОСЛАВА СТАХІВ

5-го і 6-го серпня — ВИСТАВКА КЕРАМІКИ І ГРАФІКИ СЛАВИ ГЕРУЛЯК

11-го і 12-го серпня — ВИСТАВКА КАРТИН ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

12-го серпня, 7:30 веч. — ВИСТАВКА СКУЛЬПТУР З ВИСВІТЛЕННЯМ ПРОЗІРОК МИКОЛИ ГОЛОДИКА

18-го та 19-го серпня — ВИСТАВКА КАРТИН І ДЕРЕВОРИТІВ ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО

25-го і 26-го серпня — ВИСТАВКА КАРТИН ІРЕНИ ЗЕЛИК

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kertonsk, New York 12446
914.626.5641

Сини відзначили срібний ювілей своїм батькам

Ніля та Борис Павлюки зі синами

В неділю, 14-го травня, на День Матері, в новобудованому просторому власному домі в Блю Бел, Па, зібралися друзі, приятелі, близькі і дальша родина та сусіди, щоб відзначити заслужених громадянських і пластових діячів інж. Бориса і Нілю з Світників Павлюків з нагоди їхнього 25-тилітнього шлюбного життя.

Це гарне ювілейне свято відбулося з ініціатиивою двох синів ювілянтів: Бориса та Ігоря і до цієї конспірації вони «запрягли» і третього, наймолодшого, 12-літнього брата Маркіяна, якому, як літніше виявилось, обіцяли 20 дол. за дотримання таємниці перед батьками. Тому що вони усі три є дисциплінованими пластунами, конспірація вдалася.

Для шановних ювілянтів це була велика несподіванка. Коли вони увійшли в хату, зібрані привітали їх гримом, «Мігала літа!» Сини привітали їх букетами та різними подарунками, серед яких був і чек на двитижневий подорож в Нову Шкоцію, Канада.

Від присутніх гостей і родини вітали ювілянтів їх швагер М. Ковальчик. У своєму короткому слові він пригадав присутнім і самим ювілянтам, як 25 років тому вони записалися як пластуни на Пластовій оселі, «Бобрівка», в наслідок чого завели родинне гніздо.

Сини дякували батькам-ювілянтам за вмілі їх виховання у християнському українському домі, який залишилися у них на ціле життя.

Про дор.гих і шановних ювілянтів-Павлюків можна багато доброго сказати та гості це зробили в короткій статті. Зокрема, тепер, коли багато наших молодих професіоналів, на превеликий жаль, не цікавляться українським життям, тому наші ювілянти Павлюки можуть бути прикладом до їх наслідування.

Інж. Борис працює по фаху, де займає поважну позицію, крім того він знаходить час на громадську і виховну працю в Пласті, бож він є провідний пластунок. Немає української імпресії, де б ви не побачили, родини Павлюків зі синами. Так само в нашій церкві ви щонайменше на Службі Божій їх побачите. А Український Освітньо-Культурний Центр у Філадельфії, де інж. Борис є одним з директорів, є другим домом для нього, де він викладає багато праці.

Це напевно дідра праця, бо Ніля Павлюк не хоче бачити «позаду» мужа. Вона крім праці і просторої хати та виховання своїх синів знаходить час на громадську і виховну працю в Пласті, де займає пост голови Крайової таборової комісії при КПС. Значить вони себе взаємно доповнюють.

Без перебільшення можна сказати: якщо б українська еміграція мала більше такої зміни, як Павлюки, то могла б спокійно очікувати багато доброго. Будемо оптимістами!

Мило відзначувати ювілей людям, які є між нами кожного дня, разом з нами працюють для загального добра. Гості-друзі пробули до пізнього вечора в мильній атмосфері.

На кінець син ювілянтів Борис подякував: Зені Ковальчик-Брожині та Дарію Ковальчик за поміч у підготовці цієї вдалої родинної імпресії. Він рівно зложив подяку присутнім гостям, за те, що своєю присутністю вшанували його батьків.

Гості на прощання ще раз записали ювілянтам «Мігала літа!»

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA

УПРАВА СОЮЗІВКИ
запрошує на

ВИСТАВКИ ТВОРІВ
НАСТУПНИХ МИСТЦІВ:

22-го та 23-го липня — ВИСТАВКА КАРТИН ВІНСЕНТА ОВСАКА

29-го і 30-го липня — ВИСТАВКА ГЕРБІВ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ, які дослідила і виконала МИРОСЛАВА СТАХІВ

5-го і 6-го серпня — ВИСТАВКА КЕРАМІКИ І ГРАФІКИ СЛАВИ ГЕРУЛЯК

11-го і 12-го серпня — ВИСТАВКА КАРТИН ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

12-го серпня, 7:30 веч. — ВИСТАВКА СКУЛЬПТУР З ВИСВІТЛЕННЯМ ПРОЗІРОК МИКОЛИ ГОЛОДИКА

18-го та 19-го серпня — ВИСТАВКА КАРТИН І ДЕРЕВОРИТІВ ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО

25-го і 26-го серпня — ВИСТАВКА КАРТИН ІРЕНИ ЗЕЛИК

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kertonsk, New York 12446
914.626.5641

Щотижня...
(Закінчення зі стор. 1)

нього було забрано речі цінністю понад 2,000 карбованців (радіоприймач, магнітофон, портфель, парасоль, предмети одягу, записні книжки, друковані видання, зокрема газети прибалтійських фронтів, неформальні видання з різних частин (СССР). Після засудження Чорновола на 15 дів старший уповноважений Львівського райвідділу внутрішніх справ, майор Гришук, не зважаючи на протести Чорновола, який вимагав віддати речі рідним, або віддати їх йому з собою, вилучив усі речі під приводом збереження, заявивши, що вони будуть повернуті. Речі на папері були описані та запечатовані у присутності Чорновола. Однак наступного дня виявилось, що пльомби були зірвані, а дружині Чорновола заявили, що речей нема, натякнувши, що їх забрали КГБ. 6-го червня при звільненні Чорноволові речей не повернули, сказавши, що нічого про них не знають. Розішлюючи це як крадіж, Чорновіл звернувся до суду про порушення кримінальної справи на майора Гришука.

6-го, 7-го і 8-го червня у Херсонській області перебували члени комітету захисту Степана Гури, Володимира Яворського та Івана Жулінчука, які відвідали ряд державних установ з метою одержання інформації про незаконне заперотворення жителів Цюрупинська, члена Української Гельсінкської Спілки, до Херсонської області психікарні в селі Степанівка, де він пробував рівно місяць і був вилучений 5-го червня. С. Гури розповів їм, що 6-го травня за санкцією прокурора Цюрупинського району Нікола Шелєвель і під безпосереднім керівництвом слідчого Цюрупинської прокуратури Ігоря Медведєва, міліція схопила його на трасі біля села Хінділка, привезла додому в Цюрупинськ, де вчинили брутальний обшук, забрали матеріали самвидаву і деякі книги. Після цього його відправили в обласну психікарню для проведення судово-медичної експертизи і там насильно вприснули аміназин і давали таблетки трипразину. Яворський і Жулінчук звернулися за роз'ясненням в Цюрупинську районну прокуратуру, де розмовляли із слідчим Медведєвим. Він всіляко ухилявся від розмови і відповідей, на які підстав було затримано С. Гуру, проведено обшук і відправлено на місяць в психікарню. Медведєв повідомив тільки, що проти Гури ніяких звинувачень не виставлено, а просто заведено кримінальну справу по факту розповсюдження листівок із закликами не йти на першотравневу демонстрацію. В Цюрупинську Яворський і Жулінчук відвідали ще й райком партії, але там перший секретар Куратов їх не прийняв, поклавши на якусь засідання, а третій секретар райкому Алла Радіонова нічого конкретного сказати про Гуру не могла. Після цього Яворський і Жулінчук поїхали у Херсон. У Херсонському обкомі партії їх прийняв завідувач ідеологічним відділом Василь Релєс, який пообіцяв факти беззакопання щодо С. Гури провирити і прислати письмову відповідь. Увечері Яворський і Жулінчук зустрілися із заступником редактора херсонської газети «Надніпрянська Правда» Віталієм Запорожцем і запитали його звідки він узяв інформацію для написання палюючої статті про С. Гури і з нападом на Українську Гельсінкську Спілку, а також хто дав йому вказівку таку статтю написати, і чому він, пишучи статтю, ні разу не побачився зі С. Гуру. В Запорожцеві дуже перелякався і не відповів на жадне із посл.

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 21-го ЛПНЯ 1989 р.

Пасейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-ий Відділ, о. год. 7-ий веч. в УНДомі при 237 Норе Ав. Присиді членів узяти участь. Приєднуйте нових членів до УНСоюзу. — В. Марущак, рек секр.

Гості...
(Закінчення зі стор. 1)

вам злочинної партійної диктатури ССРР.

„Далекі мої, рідні мої“, — рорпочав своє слово поет Павло Мовчан. Він дивується над величчю праці, яку виконала еміграція. За це складає їй поклін.

Йому прикро промовляти з трибуни, бо в підсумку життя трибуна і брехня нерозривно слетіли, а правду можна було сказати тільки в найвужчому колі друзів, та й то шепотом.

В Україні...
(Закінчення зі стор. 1)

демонстрацію біля будинку міської Ради, вимагаючи звільнення о. Гавриліва. До них приєднались кияни, які викликали лікарів і ті надали потерпілим допомогу. Однак міліціонери заборонили фіксувати на папері факт побиття.

Через 40 хвилин о. Гавриліва звільнили. Потім міліціонери і особи в цивільному відправили вірних на залізничну станцію, щоб впровадити їх із Києва.

В той самий день відбулися Молебні в Івано-Франківському, Самбірському, Миколаївському, Львівському, у селі Пляска, у Стрию та в Москві, куди прибула група католиків і два священники з України.

В Івано-Франківському приєдналися партійні брехні також вийшли з транспарантами, на яких було написано: „Уніяство — ворог українського народу“. Намагаючись перешкодити відправленню Панахиди на могилі Січових Стрільців, вони пускали музику через гучномовці, викрикували та свистіли. За відправлення цієї Панахиди католицького священника Григорія Сімака 22-го червня засудили до 15 дів тюрми. Тоді ж заарештували члена УГС Ігоря Деркача, але ніхто не знає де він і яку кару отримав.

У Львові поширюють ганебну летючку з наклепами на голову комітету захисту УКЦ Івана Геля й також на єпископів і священників. Публікуються наклепницькі статті на керівників УГС в російськомовній газеті „Львівська Правда“.

В Харкові 1-го липня тягали за волосся члена ініціативної групи відновлення Спілки Української Молоді лікарів Андрія Черемського, викручували руки постою, керівників Харківської групи УГС Степанові Сапелькові, потім обох побили, протримали дві доби в камері попереднього ув'язнення й оштрафували по 20 крб кожного. Побили також інших учасників мітингу в парку ім. Шевченка 1-го липня. Начальник Обласного управління внутрішніх справ Кутувий у виступі по радіо назвав УГС і СУМ антисоветськими організаціями.

У Чернівцях настільки поширюються провокаційні чутки про те, що УГС і НРУ нібито готують погроми жидів, росіян і поляків. У Львові поширювалися летючки з закликами до погромів, підписані нібито УГС і НРУ.

У зв'язку з цим, 17-го червня на стотисячному мітингу представники Львівської філії УГС та інших неформальних об'єднань звернулися до народу з закликом сприяти ці летючці як провокації. Як повідомляє член УГС Йосиф Зісельс, 29-го червня в Чернівцях також відбувся великий мітинг, на якому лідери демократичних рухів закликали народ не піддаватися провокаціям, метою яких є організувати криваві сутички між представниками різних національностей України, щоб потім за нібито влаштовані сутички розправитися з членами УГС та членами інших неформальних груп.

У Києві постійно поширюються провокаційні чутки, що „екстремісти з Української Народної-Демократичної Ліги, УГС, УКЦ“ готують погроми партійників і жидів. Тому киянські неформальні об'єднання випустили спеціальну заяву, в якій сказано: „Існує небезпека, що наші республіканські родінові запланували каральну акцію з метою зупинити процес демократизації в Україні і для її здійснення поширюють ці провокаційні чутки“.

Стан української мови, культури та національної свідомості в Україні незвичайно важкий. Демографічна політика режиму спрямована на цілковите зрощення народів ССРР, а зокрема українців. Русифікація — це падіння моральності. Людина, яка замінює свою матірню мову на чужу, забуває про материнське виховання та втрачає культурну спадщину свого народу. Мо ва — це Богоринів акт. „На початку було слово...“ Це звернення та два свої вірші поет вголосив з незвичайною динамікою та чуттєвим наснаженням.

На численні питання від присутніх гості старались дати дуже вичерпні відповіді.

На закінчення зустрічі, Л. Танюк переказав дещо з народного гумору. Свідомий громадянин каже своєму другові, що національний розвиток вимагає від нас усіх жертвенності. То ж чи він віддав би для національного добра коня?

„Коня віддав би“, — відповів друг.

„А коня?“

„І коня віддав би“.

„А свиню?“

„Свиню — ні!“

„Чому?“

„Бо коня і коня в мене нема. А свиня є“.

На питання, чи можлива друга партія з такої відповіді: „ніхто не залишиться в цій, що є тепер, всі втечуть в другу. „Аж дві партії ми не проговоримо“.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ТАКА Компанія
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550

СВЕТРИ, ВОЯНИХ ХУСТИКИ, вишивані жіночі блузочки, виш. обрус, подушки, і т. п., кераміка, різьба в Арці — ДЕШЕВО.

РОЗШУКИ

РОЗШУКУЮ СЕСТРУ ПАРАСКОЮ ПАВЛІВУ СІКАЧ з дому БРУХОВИЧ Роджена в селі Терпівська, по-літ Стрий. (71) знав би про неї або вона сама, прошу ласкаво написати до: Голованська Анастасія Павлівна УРСР, Львівська обл. Скопівська р-н, село Гребенів Або телефонувати 4: 203-228-3615

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ ЛУС НАЙПРО — директор Родина ДМИТРИЙ

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2563

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED Обслуґа ШІРА і ЧЕСНА Our Services Are Available Anywhere in New Jersey Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брук у перенесенням Тіпних Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Брук, св. Духа в Гемптонбурґу, та інших

ВІДОМА СОПІДНА ФІРМА

Cypress Hills Monuments
Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛАНСКИЙ.
К. М. КАРДОВИЧ і О. ПОБАЧЕНКО
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня в суботу включно. Від 9 до 5 по пол. в неділю від 10 до 4 по пол.

На бажання і від відповіді клієнтів даємо задоволення до Вашого дому з проектами і порадами.